

त्रिगर्तं पु० त्रीणि गर्तानि यत् । १ जलम्बरे देशे हेमच० ।

स च देशः व० स० १४ अ० कूर्मविभागे उत्तरस्यासुक्तः “उत्तरतः कैलास” इत्युपक्रमे “आदर्शान्वीपत्रिगर्ततुरगाननाश्वस्त्राः” सोऽस्याभिजनः, तस्य राजा वा अण् । त्रैगर्तं पितादिक्रमेण तद्देश्यासिनि तच्च मे च बहुषु अणो लुक् । २ तत्रार्थे व० व० “द्विष्टास्वष्ट्रिगर्तसौराष्ट्रान्” व० स० ६ अ० । “सुगर्मा च नरव्याघ्र ! त्रिगर्तः प्रस्यन्नाधिपः” भा० वृ० १७ अ० । आर्षत्वात् एकत्वेऽपि अणो लुक् । “मद्राजश्च बलवान् त्रिगर्तानाघोश्चरः” हरिवं० ६१ अ० । स्वार्थे क । तत्रार्थे त्रिका० ।

त्रिगर्तपष्ठं पु० व० व० त्रिगर्तः षष्ठो वर्गो यस्य । १ आयुजीविसंघभेदे स च संघः सि० कौ० उक्तो यथा “आङ्गस्त्रिगर्तं षष्ठंस्तु कौण्डोपरथदाशिकी । क्रौष्ट्रकिर्जालभालिश्च ब्रह्मगुप्तोऽथ जालकिः” “दामन्यादित्रिगर्तं षष्ठाक्षः” पा० स्वार्थे तेभ्यः ङ । काण्डोपरथीय इत्यादि ।

त्रिगर्ता स्त्री त्रयो योनिस्था गर्ताः अस्याः । कासक्यङ्गनायां भेदि० । एकयोनिकाया अपि तस्या मैथुनाचरणे त्रियोनिकतुल्यत्वात्तत्त्वम् ।

त्रिगुणं न० त्रयाणां सत्त्वरजस्तमसां गुणानां समाहारः । समाहृता वा त्रयो गुणाः, त्रयो गुणा अस्व वा । सांख्यमतसिद्धे सांख्यावस्थापञ्चगुणतयात्मके १ प्रधाने । “त्रिगुणमविवेकिविषयं सामान्यमचेतनं प्रसवधर्मि” सा० कौ० “त्रिगुणं त्रयो गुणाः सुखदुःखभोहा अस्तेति त्रिगुणं तदनेन सुखादीनामात्मगुणत्वं पराभिमतमपाकतम्” त० कौ० “शब्दस्पर्शविहीनं तद्रूपादिभिरसंयुतम् । त्रिगुणं तज्जगदो निरनादिप्रभवाप्ययम्” विष्णुपु० “सत्त्वरजस्तमसां साम्यवस्थं प्रकृतिः प्रकृतेर्महान्महतोऽहङ्कारोऽहङ्कारात् पञ्च तन्मात्राण्युभयमिन्द्रियं तन्मात्रेभ्यः स्थूलभूतानि पुरुष इति पञ्चविंशतिगणः” सा० सू० “सत्त्वादीनि द्रव्याणि न वैशेषिकवद्विगुणाः संयोगवत्त्वात्, लघुत्वचलत्वशुक्त्वादिवर्त्मकत्वाच्च । तेष्वत्र शास्त्रे श्रुत्यादौ च गुणगच्छः पुरुषोपकरणत्वात्पुरुषप्रशुबन्धकत्रिगुणात्मकमहदादिरज्जुनिर्मादृत्वाच्च प्रयुज्यते । तेषां सत्त्वादिद्रव्याणां या साम्यावस्था न्यूनानतिरिक्तावस्था न्यूनाधिकभावेनासंहतावस्थेति यावत् । अकार्यावस्थेति निष्कर्षः । अकार्यावस्थोपलक्षितं गुणसामान्यं प्रकृतिरित्यर्थः । यथाश्रुते वैशेष्यावस्थायां प्रकृतिमात्रप्रसङ्गात् “सत्त्वं रजस्तम इति एवैव प्रकृतिः सदा । एषैव संख्यतिर्जनोरस्याः पारे

परं पदम्” इत्यादिस्मृतिभिर्गुणमात्रस्यैव प्रकृतित्ववचनाच्च । सत्त्वादीनामनुगमाय सामान्येति । पुरुषव्यावर्तनाय गुणेति । सहदादिव्यावर्तनाय चोपलक्षितान्तमिति । सहदादयोऽपि हि कार्यसत्त्वादिरूपाः पुरुषोपकरणतया गुणाश्च भवन्तीति । तदत्र प्रकृतेः स्वरूपमेवोक्तम् । भाष्यम् २ सत्त्वाद्विगुणयुक्ते त्रि० “महान्तमेव चात्मानं सर्वोणि त्रिगुणानि च । विषयाणां ग्रहीतृणि शनैः पक्षेन्द्रियाणि च” मनुः । त्रिभिर्गुण्यते गुण-चञर्थे क । ३ त्रिभिर्गुण्यते त्रिः “सप्त व्यतीर्थस्त्रिगुणानि तस्य दिनानि दीनोद्धरणोचितस्य” रघुः “प्रताय भौक्षीं त्रिगुणां बभार याम्” कुमा० “एतच्छौचं गृहस्थानां द्विगुणं ब्रह्मचारिणाम् । त्रिगुणं स्यादनस्थानां यतीनाम् चतुर्गुणम्” मनुः । त्रयो गुणा अस्याः । ४ मायायां स्त्री ५ तन्नामके (स्त्री) वीजभेदे च “वेदाद्यं त्रिगुणं रसामथ वदेत् कामेन संसेविताम्” तन्त्रसा० श्रीविद्यामन्त्रभेदोक्तौ ६ त्रिशस्त्रे त्रिशूले “त्रिगुणपरिवारप्रहरणः” किरा० । “त्रिगुणः त्रिशिखः परिवार आकारो यस्य” मल्लि० । कर्णशब्दे परेऽस्य लक्षणपरत्वे दीर्घत्वम् त्रिगुणो कर्णो अस्ति । त्रिगुणाकर्णं तथा लक्षणयुक्ते त्रि० । “पदैस्त्रिभिर्वर्णैर्विज्ञो रागादि त्रिपदाश्च वा । उत्पत्तिस्थितिनाशेषु रजादित्रिगुणा मता” देवोप० ४५ अ० उक्तेः ७ दुर्गायां स्त्री ।

त्रिगुणाकृतं त्रि० त्रिगुणं कृत्वा कटं डाच् क-क्त । त्रिधाहलेन कटे चेत्रादौ अमरः ।

त्रिगुणात्मकं न० त्रयो गुणाः तेजोबद्धरूपा आत्मानोऽस्य । अज्ञाने । “गुणाश्च लोहितशुक्लवर्णाः अज्ञानकार्येषु तेजोबद्धेद्यवान्तरप्रकृतिषु श्रुतिप्रसिद्धाः । तथा च कार्यगतत्रिरूपेण कारणमयज्ञानमव्यक्तात्मकं त्रिगुणात्मकम् । यद्वा रजःसत्त्वतमोलक्षणास्त्रययोगुणास्तदुक्तमज्ञानं गुणगुणिनोरभेदविवक्षया त्रिगुणात्मकं भवति ।

त्रिगुणितं त्रि० त्रिभिर्गुणितः । त्रिराहते ।

त्रिगुणी स्त्री त्रयो गुणाः पत्रेऽस्याः गौरा० । विल्लहत्वे तस्य पत्रस्य त्रिगुणात्मकत्वात्तथात्वम् । “मूलं धार्यं” त्रिगुणयाः सवितरि विगुणे, चौरिकामूलमिन्दौ ज्यो० “त्रिगुणी श्रीफलवृक्षः” प्रमिता० ।

त्रिचक्रं पु० त्रीणि चक्राण्यस्य । अश्विनीकुमारयोः रथे । “सर्वाङ्गं त्रिचक्रो मधुवाहनो रथो जीवाश्चो अश्विनो वाङ्गं कटुतः” ऋ० ॥ १५७ ॥ १ ।